

**[Victor Pürschel.]**

Parti, og derfor kunde det synes lidt ejendommeligt, at det netop er Kommunisten, der saa stærkt interesserer sig for disse Forhold, hvis vi ikke kendte den kommunistiske Taktik, som gaar ud paa til enhver Tid at beskyldte Modstanderne for det, man selv tilsigter, at paavise, at Modstanderne gør netop det, som man selv udfører — det staar jo ligefrem i deres Opskrifter for, hvorledes man skal bære sig ad, at dette er Metoden, og det vil jeg gerne understrege ved denne Lejlighed.

Saa vil jeg endelig sige, at Udviklingen jo desværre har medført, at vi ogsaa her i Landet nu maa gaa til Oprettelse af et politisk Parti. I hvert Fald har man jo visse Afdelinger af Politiet, som i særlig Grad beskæftiger sig med disse Opgaver. Jeg ser det med Beklagelse. De Folk, der har Ansvaret, maa afgøre, om det er nødvendigt, og jeg kritiserer det ikke. Men jeg kan ikke unnlade ved denne Lejlighed at sige, at det er en gammel Erfaringssætning, at dette Arbejde i mangt og meget kommer til at ligne det Arbejde, der af Hærens Generalstab udføres af deres Efterretningssektion, og at det under dette Arbejde altid gaar saaledes, at man kommer ind paa Metoder og Anvendelse af Midler, der, naar de drages frem, ser i allerhøjeste Grad utiltalende ud. Det maa man gøre sig klart, og jeg tror, at vil man have det politiske Parti, kan det ikke nytte noget, at man vil have dette til at arbejde efter Metoder, som kan anvendes i de almindelige Sager. Det tror jeg er teknisk umuligt. Det fører naturligvis ikke til, at man skal anerkende en hvilken som helst Fremgangsmaade som tilladelig, men jeg gør bare opmærksom paa, at dette Arbejde er ganske overordentlig vanskeligt, at det er et Omraade, hvor man bevæger sig lige paa Grænsen af Sumpen. Det kan ikke være anderledes, det maa være saaledes, og det beder jeg om, at man ikke vil glemme under den Diskussion, der nu synes at skulle udfolde sig om dette Emne.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Aksel Larsen:** Man har jo Lov til at have det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel tog Ordet for at tage Ordet, og det skal naturligvis være ham vel undt i den Tid, hvor han endnu sidder i dette høje Ting.

Det ærede Medlem sagde, at han

skulde ikke forsvare Nazisterne. Jeg tror, det er tilstrækkelig angaaende det ærede Medlems lange Tale at erindre om hans intime Samarbejde med de danske Nazister, fortrinsvis med dem af Mallings og Arne Sørensens Slags.

Den højtærede Justitsministers Svar kan ikke tilfredsstillende mig, for den højtærede Minister har til de fire Spørgsmaal, jeg stillede, kun svaret: Det ved jeg ikke, jeg kan ikke give nogen Besked, Undersøgelsen er ikke afsluttet, men naar den bliver afsluttet, skal jeg selvfølgelig sætte mig ind i det Resultat, man er kommet til, og saa eventuelt give Reprimander, Paatale o. s. v. til de Sider, hvor det er nødvendigt. Jeg kan ikke være tilfreds med dette Svar, idet jeg finder, at dette ikke er en Sag, som bør afgøres bag lukkede Døre med den højtærede Justitsministers Paatale, men en Sag, som har offentlig Interesse af de Grunde, som jeg allerede har klarlagt.

Jeg skal blot tillade mig — mere bliver der ikke Tid til, da jeg kun har en kort Bemærkning — at sige til den højtærede Minister, at muligvis har den højtærede Minister sat sig ind i, hvad „Arbejderbladet“ har skrevet, og har ladet det gaa videre, men den højtærede Minister har ikke følt sig foranlediget til at foretage noget. I „Arbejderbladet“ har en københavnsk Landsretssagfører gjort opmærksom paa, at han sidder inde med en Mængde Viden om disse Forhold og mener sig i Stand til at give Politiet nyttige Oplysninger. Det er over 2 Maaneder siden, og han har endnu ikke hørt noget fra Politiet, Politiet har ikke foretaget sig noget for at skaffe sig disse Oplysninger. Det turde vel heller ikke være den højtærede Minister og Politiet ubekendt, at jeg maaske sidder inde med visse Oplysninger, men mig har man heller ikke interesseret sig for. Jeg tror derfor ikke, at den Undersøgelse, der foregaar, har Chance for at blive tilfredsstillende. Jeg forstaaer imidlertid, at det i hvert Fald paa Sagens nuværende Standpunkt bliver umuligt at faa nogen nærmere Redegørelse fra den højtærede Justitsminister. Jeg synes ganske vist, at han godt kunde give en Redegørelse. Han pukkede jo i Gaar paa, at der forelaa et langt Brev fra Rigs-politichefen, som han af tidsmæssige Grunde ikke vilde oplæse, men da det heller ikke skete, da den højtærede Justitsminister nu havde Ordet, er der vel desværre ikke Chance for, at det sker.

Jeg ser mig desværre nødsaget til at stemme imod Lovforslaget, naar det nu kommer til Afstemning, fordi vi af de an-